

R 5375

உண்மை ஊழியத்தின் மாபெரும் சிலாக்கியம்

THE GREAT PRIVILEGE OF TRUE SERVICE

“மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்” – மத்தேயு 20:28

ஊழியக்காரர் என்ற வார்த்தை, தொண்டாற்றுதல் என்ற வார்த்தையைப்போலவே அதே உட்கருத்தை உடையதாயிருக்கிறது. நம் போதகர், இந்த உலகத்திற்கு, தான் வந்ததன நோக்கம் சுயநலமுடைய ஒன்று அல்ல என்கிறார். உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பு, பிதாவுடன் கொண்டிருந்த மகிமை மற்றும் கனத்தோடு அவர் மிகவும் திருப்தியடைந்திருந்தார்(யோவான் 17:5). மீட்பரின் முந்தைய மகிமையைக்காட்டிலும், தற்போது மிகவும் அதிக உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார் என்பது உண்மையாயிருக்கிறது என்றாலும், தான் அவ்வாறு உயர்த்தப்படவேண்டும் என்ற விருப்பத்தோடும், அந்த ஆவியோடும் இந்த பூமிக்கு வரவில்லை என்று நமக்கு உறுதியளிக்கிறார். அதற்கு மாறாக, அவர் ஊழியம்செய்யவே விரும்பினார். “என் தேவனே, உமக்குப் பிரியமானதைசெய்ய விரும்புகிறேன்; உமது நியாயப்-பிரமாணம் என் உள்ளத்தில் இருக்கிறது” என்று சொன்னார் – சங்40:8.

இந்த தெய்வீக சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிவதற்காக நம் கர்த்தர் பிதாவுடன் தான் கொண்டிருந்த மகிமையைவிட்டு, பூமிக்கு இறங்கி வந்து, தன்னை மரணத்திற்கு, அதுவும் சிலுவையின் மரணத்திற்கு கையளித்தார். தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு கைதுசெய்யப்பட்ட அந்த இராத்திரியில், “பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ?” என்று கூறினார். அவர் முடிவு பரியந்தம் கீழ்ப்படிவதுள்ளவராக இருந்தார்.

ஒரு மீட்பர் தேவை என்ற நிலையில் இந்த மனுக்குலம் இருப்பதை, இந்த உலகத்திற்கு வருவதற்குமுன், நம் ஆண்டவர் உணர்ந்திருந்தார். இதன் காரணமாக, தெய்வீக ஏற்பாட்டை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. விழுந்துபோன மனிதனைக்குறித்த பிதாவின் நோக்கத்தினை ஓரளவு அவர் கண்டார். மேலும் அவர் தன் பூமிக்குரிய ஜீவியத்தின்போது, பரிதவிக்கக்கூடிய இந்த சிருஷ்டிகள் பாவத்தில், சீரழிவில், பெலவீனத்தில் இருப்பதைப் பார்த்தபோதிலும், அவர்களை அடிமைகளாக்க முயற்சி செய்யவில்லை. அவர் தன்னுடைய வல்லமையையும் விவேகத்தையும் தன்னுடைய சொந்த

வசதிக்காக சுயநலத்தோடு பயன்படுத்த முயற்சிக்கவில்லை. மாறாக, அவர் சுயநலமின்றி தன்னுடைய ஜீவியத்தையே கொடுத்தார். பிதா ஏற்பாடு செய்திருந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றி முடிக்க அவர் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டார்.

நம் கர்த்தர் ஊழியம் கொள்ளும்படி வரவில்லை. பணியாளர்களை பெற்றிருக்கவும், தன்னுடைய சொந்த ஆற்றலின் சிறிய அளவை செலவழித்து, அதற்கீடாக எல்லாவற்றையும் திரும்பப்பெற அவர் இந்த பூமிக்கு வரவில்லை. அவர் எந்த சுயநல காரணத்திற்காகவும் வரவில்லை. மாறாக மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யவும், நன்மை செய்யவுமே வந்தார். அவர் தன்னைக்குறித்து சாட்சியாக, “ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காக தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை” என்கிறார். இதை அவர் பிதாவின் திட்டத்துக்கு இசைவாக செய்தார்.

இருப்பினும் யார் ஒருவரும் தனக்கு ஊழியம் செய்வதை நம் கர்த்தர் மறுத்துவிட்டார் என நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. அவர் மற்றவர்களிடமிருந்து வரும் ஊழியத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். நம் ஆதார வசனத்தின் கருத்து என்னவெனில், அவர் வந்தது ஊழியம் செய்வதற்காகவே; ஊழியம் கொள்வதற்காக அல்ல என்பதாகும். மேலும் அவர் தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு ஊழியக்காரனாயிருப்பது அவருக்கு அவசியமாயிருந்தது. இந்த ஊழியம் செய்தவற்கான தேவை எதுவும் இல்லையெனில், நம் கர்த்தர் தன்னைத் தாழ்த்தி அடிமையின் ரூபமெடுத்திருப்பாரா அல்லது தம்முடைய பூமிக்குரிய ஜீவியத்தின் கடுமையான சோதனைகளுக்குள் சென்றிருப்பாரா என்று நாம் எண்ணக்கூடாது. மாறாக, அவர் முழு மனுக்குலத்தின் மெய் வாழ்க்கைக்கும், நலனுக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் அவசியமான ஒரு ஊழியத்தை அளிப்பதற்காகவே வந்தார்.

ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையின் மூலமாக பாவம் இவ்வுலகத்திற்குள் நுழைந்தது. அந்த பாவத்திற்கான தண்டனை மரணம் என்று தேவனுடைய பிரமாணம் தீர்மானமாய் உரைக்கிறது. இவ்வாறு முழு மனுக்குலமும் அழிவுக்குள்ளாகினர். அவர்கள் முன்பு எப்போதாவது மீட்கப்பட்டிருப்பார்களானால், அறிவற்ற மிருகங்களைப்போல் அழிந்திருக்கமாட்டார்கள். ஆகவே அவர்கள் மீட்கப்பட்டாகவேண்டும். தெய்வீகப் பிரமாணத்தைப் பொறுத்தவரை, பாவம் செய்த முதல் பரிபூரண மனிதனாகக்கொண்ட ஒரு சரிநிகா சமானவிலை(ஈடுபலி) கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்த தேவையை ஒரே போரணவர் மாத்திரமே நிறைவேற்ற சித்தமாயிருந்தார். இந்த வேலைக்கான அவசியத்தின் நிமித்தமாக, இந்த நோக்கத்திற்கான தேவனுடைய ஊழியக்காரனாக இருந்து, அந்தப் பணியை செய்வதற்கு அவர் மகிழ்ச்சியடைந்தவராக இருந்தார். ஏனென்றால் இது மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவரும் என்பதற்காக அப்படி இருந்தார்.

இந்த ஆவியே நம் ஒவ்வொருவரையும் ஏவுவதாக இருக்கவேண்டும். ஊழியத்தின் இந்தக் கொள்கையை நம்முடைய குணலட்சணத்திற்குள் நாம் இணைத்துக் கொள்ள விரும்பவேண்டும். நாம் வேலை செய்ய விரும்புகிறோம். பரபரப்பாக இருக்க விரும்புகிறோம் என்பதற்காக நாம் வெறுமனே வேலைசெய்யக்கூடாது. மாறாக, அங்கு ஒரு அவசியமான பணி இருப்பதை, இந்த ஆசீர்வாதமான ஊழியத்தில் நாம் நம் ஜீவனைக் கொடுப்பதற்கு மகிழ்ச்சியடையவேண்டும்.

உண்மையான அர்ப்பணிப்பின் மனப்பாங்கு

மற்றவர்களின் கால்களைக் கழுவுவது அவசியம் என்று நினைக்கும் சிலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சடங்கால் உண்மையான நன்மை எதுவும் அடையாத நிலையில் விரும்பத்தகாத அது செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்கான காரணம் எதுவுமில்லை. கழுவப்படுதல் தேவைப்படாமலேயே இயேசு தம் சீஷர்களுக்கு கால்களைக் கழுவினார் என்ற நாம் எண்ணமுடியாது. ஆனால் இவ்வாறு ஒரு உண்மையான ஊழியத்தைக் கொடுக்கமுடியுமென்றால், நம்மில் எவரும் கால்களைக் கழுவுவதனாலோ அல்லது வேறு எந்தமுறையிலோ கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் உடன் அங்கத்திற்கு ஊழியம் செய்வதற்கான வாய்ப்பிற்காக மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். இந்தக் கருத்து வெறுமனே ஒரு பணியாளர் என்றமுறையில் ஏதோ சிலவற்றை செய்வதற்கான வாய்ப்பு என்பதைவிட, உண்மையான ஊழியத்தின் சிலாக்கியத்தை உணர்ந்துகொள்வதற்கே ஆகும். இயேசு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை செய்தார், ஏனென்றால் அது உதவிகரமான ஊழியமாகவும், பிதாவினுடைய சித்தமாகவும் இருந்தது. சகோதரர்களாக ஒருவருக்கொருவர் இந்த தாழ்மையான ஊழியத்தை செய்வதைக் காட்டிலும் தங்களை மேலானவர்களாக எண்ணக்கூடாது என்பதை தன் சீஷர்களுக்கு கற்றுத் தருவதற்கும் அவர் விரும்பினார். அதோடுகூட, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவருடைய சீஷர்கள் பூமிக்குரிய கறைகளிலிருந்து அனுதினமும் கழுவப்படுவது அவசியம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதாக இயேசுவின் வார்த்தைகள் காணப்பட்டது –யோவான் 13:6-10 பார்க்கவும்.

நம்முடைய ஆண்டவருடைய ஜீவியத்தைக் கையளிப்பது ஒவ்வொரு கணமும் ஒவ்வொரு நாளும் நிறைவேற்றப்பட்டது. போதிப்பதிலும், சுகவீனமுள்ளவர்களை சுகப்படுத்துவதிலும், செவிடரையும் குருடரையும் குணமாக்குவதிலும், அவருடைய சீஷர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதிலும் கையளிக்கப்பட்டது. இவையனைத்திலும் அவர் தனக்கு ஊழியம் செய்ய விரும்பவில்லை. எனவே “அவர் நன்மை செய்கிறவராகவே சுற்றித்திரிந்தார்” என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கொள்கையின் பயன்பாட்டை நாம் நமக்குப்

பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அவர் இருந்த பிரகாரமாகவே நாமும் இவ்வலகில் இருக்கிறோம். உண்மையான அர்ப்பணிப்பு மனப்பான்மை என்பது நாம் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதும், நம் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அதை அறிந்துகொள்ள நாடுவதும் ஆகும். வேதமாணவர்களாகிய நாம் “தினந்தோறும் வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்த”, ஆதிகால பெரேயா பட்டணத்தாரைப் போல இருக்கிறோம் என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

நாம் போதகரின் ஆவியை உடையவர்களாயிருந்தால், “நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தாருக்கும் நன்மை செய்ய” விரும்புமுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்(கலாத்த6:10). இது அப்பவல் கிறிஸ்துவை பின்பற்றுவதுபோல, அவரைப் பின்பற்றுகிற நம்மைத் தூண்டுகிற அவருடைய அறிவுரையாக இருக்கிறது. இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் வாழ்க்கைகள், மற்றவர்களுக்கான அவர்களுடைய தன்னலமற்ற ஊழியத்தைக் குறிப்பிடும்படியாக, வரலாற்றின் பக்கங்களில் மிகுந்த தனித்துவம் வாய்ந்ததாக நிற்கிறது.

அநேகர் தேவனுடைய உரிமைக்கும் மேலாக ஆண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். நம் ஆண்டவர் இந்த வகுப்பாரை மனதில் கொண்டுள்ளார் என்பதை இச்சூழ்நிலை காண்பிக்கிறது. புறஜாதிகளின் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் ஜனங்களின்மீது அதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்தினர் என்று அவர் அறிவிக்கிறார். மேலும் இது ஆட்சியாளர்களின் நடைமுறை செயலாகவும், ஜனங்களுக்கு சேவை செய்வதற்கான விருப்பம் இதில் மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகிறது.

சுயநலம் இராஜ்ஜியத்திற்கு தகுதியற்றதாகும்

நம் ஆதாரவசனத்தின் வார்த்தைகளை நம் போதகர் எவ்வாறு பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். சீஷர்கள் மனிதர்களின் கனத்தை விரும்புதல், மற்றும் தேவனிடத்திலும் கனம்பெற விரும்புதல் என்ற நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் இருவர் அவருடைய இராஜ்ஜியத்தில் விசேஷித்த மேன்மை பெறுவதற்கு மனமார்ந்த வேண்டுதலை வைத்தனர். அவர்களுடைய விண்ணப்பம் மற்ற பத்துப்பேர் மத்தியில் கோபஉணர்ச்சியின் ஆவியைத் தூண்டியது. அதனால் ஒரு முரண்பாடு விளைந்தது. இராஜ்ஜியத்தில் பங்குபெறுவீர்கள் என்று இயேசு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார் என்ற கருத்தை அவர்கள் தங்கள் சிந்தைகளில் நிரந்தரமாக வைத்திருந்தனர்(மத் 19:27-29). இந்த வாக்குத்தத்தத்தை சிந்தையில் கெண்டிருப்பது அவர்களுக்கு தவறாக இருக்குமானால், அவர்களுக்கு இந்த வாக்குத்தத்தத்தை நம் கார்த்தர் கொடுத்ததும் தவறாயிருந்திருக்கும். ஆனால் தமக்கும் தம் வார்த்தைக்கும் முழு உண்மைத்தன்மையை

வெளிப்படுத்தாத யாருக்கும் இந்த இடத்தைக் கொடுக்க மாட்டார் என்பதை அவர்கள் காணத்தவறிவிட்டனர்.

அதே சமயத்தில் சீஷர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு, தவறான தகுதியை அல்லது பெருமையைக் கொண்டிருந்தனர். அது, சிங்காசனத்தின் ஸ்தானத்திற்கு அவர்களைத் தகுதியற்றதாக உருவாக்கும். இதனால் நம் கர்த்தர் அந்த சிங்காசனத்திலுள்ள ஸ்தானத்தை யார் ஒருவருக்கும் கொடுக்க அதன் நிபந்தனைகளாக, அந்த நபர் தேவனுடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு பெருமளவில் உண்மைத் தன்மையையும் மிகுந்த மனத்தாழ்மையின் ஆவியையும் வெளிப்படுத்தி காண்பிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டவரே தேவைப்படும் எவருக்கும் ஊழியம் செய்வதற்கு மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பார் என்பதை அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டினார். மேலும் அவர் தம்மையே ஒரு முன்மாதிரியாக அமைத்துக்கொண்டார்.

நம் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை வேறு வார்த்தைகளில் நாம் விளக்குகிறோம். ஜனங்கள் எனக்கு சேவை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நான் பரலோகத்தைவிட்டு கீழேஇறங்கி பூமிக்கு வந்தேன் என்றா நினைக்கிறாய்? இல்லை. நான் விட்டுவந்ததைவிட, நான் வந்திருக்கும் நிலைமைகள் மிகவும் தாழ்ந்தவை. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் பிதா எனக்கு ஊழியத்தின் இந்த சிலாக்கியத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார், நானும் இதைப்பெறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனென்றால் இது பிதாவின் சித்தமாக இருக்கிறது. நான் ஊழியம்செய்வதற்கு, பணிவிடைசெய்வதற்கு, அனைவருக்கும் ஈட்டுக்கிரமமாக என் ஜீவனைக் கொடுக்கவுமே வந்திருக்கிறேன்.

எனவே இந்த சிந்தையை—அதாவது, ஊழியத்தின் சிலாக்கியத்தில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடையவேண்டும் ... என்ற சிந்தையை அவர்களுக்கு முன்பாக அவர் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். மற்றவர்களுக்கு உதவ, அதிலும் குறிப்பாக கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் உள்ள சகோதரர்களுக்கு உண்மையாக உதவிசெய்வதற்கான சலுகையை பெற்றிருப்பதில் மகிழ்ச்சியடையவேண்டும் என்ற சிந்தையை அவர்களுக்கு முன்பாக நியமித்திருக்கிறார். இந்தக் கொள்கையை நாம் பரந்தஅளவில் பயன்படுத்தும்போது, இந்த உலகத்தில் அன்றாட வாழ்க்கையின் நிகழ்வுகளில் இது எப்படி முன்மாதிரியாக இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். முழு மனிதக்குடும்பமும் பணியாளர்களாக இருக்கின்றனர். ஒருவர் நகை செய்பவராக பணிபுரிகிறார்; மற்றொருவர் கம்பளி துணிகளை தயாரிப்பவராக வேலைசெய்கிறார். இவர் கம்பளியிழைகளை வாங்கி அதை துணியாகவும், பிறகு ஆடைகளாகவும் மாற்றும் பணிபுரிகிறார். மற்றொருவர் மளிகை வியாபாரியாக, உணவு வழங்குகிறவராக பணிபுரிகிறார். சிலர் எலும்புசார்ந்த மருத்துவர்களாக, சிலர் முடிதிருத்துபவர்களாக, சிலர் தையல்காரர்களாக, சிலர்

மருத்துவர்களாக பணிபுரிகின்றனர். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இது மற்றவர்களுக்கான ஒரு சேவையாக இருக்கிறது.

இந்தக் காரியத்தை இன்னும் கீழே சென்றுநோக்கும்போது, இந்தக்கொள்கை, ஊமையான மிருகங்கள் செய்யும் வேலை அளவுக்கு விரிவடைந்திருப்பதாக நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு குதிரை தன்னையே தேய்த்து சுத்தம் செய்துகொள்ளமுடியாது. இன்னும் பன்றிக்குகூட சேவை தேவையாயிருந்து, படுக்கை, உணவு ஆகியவை தேவையாயிருக்கிறது. நாம் விலங்குகளிடமிருந்து சேவையையும் ஏற்கிறோம். சேவை செய்வதன் இந்த ஏற்பாடுகளிலிருந்து யாரேனும் தன்னைப் பிரித்துக்கொள்வது என்பது, அவருடைய சொந்த நன்மையிலிருந்து வெளியேறி, இந்த பிரபஞ்சத்தின் பிரமாணத்தை மீறுவதாக இருக்கிறது. யாரேனும் வேலைசெய்யாமல், மற்றவர்கள் அவருக்கு சேவைசெய்யக்கூடிய இடத்திற்கு வருவது பரிதவிக்கப்படத்தக்கதாக இருக்கும். அவர் எப்பொழுதும் மிகுந்த செல்வத்துடன் இருந்தாலும், மகிழ்ச்சியற்று இருப்பார். பிடிவாதமாக சுயநலமாக இருக்கும் இந்த மனப்பான்மையை எடுக்கும் எவரும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை முற்றிலும் அழகற்றதாகவும் பயனற்றதாகவும் இருக்கும்.

ஊழியம் செய்தல் கிறிஸ்தவர்களுக்கு பெருமகிழ்ச்சியானது

ஊழியத்தின் ஆவிக்குள் நுழைந்திருக்கிற உண்மை கிறிஸ்தவன், தன் போதகர் செய்ததுபோல, கிடைக்கும் சமயத்துக்குத் தக்கதாக யாவருக்கும் நன்மை செய்வதற்கு பெருமகிழ்ச்சியடைவார். உதவியற்றும் நோயுற்றும் யாரேனும் இருந்தால், இவர்கள் அவன் திறமையும் திராணியும் பெற்றிருப்பதால், ஊழியங்களுக்காக அழைக்கும்போது, அவனும் உதவிக்கரம் நீட்டுவதற்கு இயலும். கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக நாம் யாவருக்கும், விசேஷமாக விகவாச வீட்டாருக்கு நன்மைசெய்யவேண்டும்.

எங்கே இந்த கோட்டை நாம் வரையவேண்டும்? நாம் சாந்தகுணத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதே அதற்கான பதில். மற்றவர்களுக்கு ஊழியங்கள் தேவைப்படுகிறதை, நாம் அனுதினமும் அவைகளைச் செய்து கடந்துசெல்லும்போது காண்கிறோம். ஆனால் நம்மால் செய்யமுடியாமற்போகிறது. நாம் செய்யநினைக்கும் எல்லாவற்றையும் செய்யமுடிவதில்லை என்பதால், இந்த விஷயத்தை எவ்வாறு நாம் முறைப்படுத்துவது? நம்முடைய சொந்த குடும்பம் நம்முடைய முதல் கடமையாக அல்லது பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும். தன் சொந்தக் குடும்பத்தைப் புறக்கணிக்கிறவன் அவிசவாசியிலும் கேடுள்ளவன். அன்பிணக்கம்(

charity) வீட்டில் துவங்குகிறது. அங்கே நாம் பொறுப்புக்களைப் பெற்றிருப்போமானால் நம் சொந்த குடும்பத்தாருக்கு கொடுப்பதைப்போன்று, மற்றவர்களுக்கு அதிக செளகரியத்தை, அதிக நேரத்தை, அதிக பணத்தை கொடுக்கமுடியாது.

சோம்பேறித்தனம் ஊக்குவிக்கப்படலாகாது

பணத்தை பெற்றிருக்கிறவர்கள் ஒரு தாலந்து பெற்றிருக்கின்றனர், அதை நன்மைசெய்வதில் பயன்படுத்தலாம். இந்த உலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களால் மிகுந்த வாய்ப்புக்களை கண்டடையமுடியாது. நாம் மில்லியன் கணக்கில் டாலர்களை வைத்திருந்தால்கூட, அதை செலவிடுவதில் தெளிந்த புத்தியின் ஆவி நம்மை ஆளவேண்டும். வீணானவற்றில், சோம்பலானவற்றில், சுமாயிருப்பதில் எவரையேனும் உற்சாகப்படுத்துவதற்கு பணம்கொடுப்பது அதை தவறாக பயன்படுத்துவதாகும். இது நன்மைசெய்தல் ஆகாது. “உன் முகத்தின் வேர்வையால் ஆகாரம் புசிப்பாய்” என்று தேவனே கூறியிருக்கிறார். வேலை செய்கிறவர்களே மகிழ்ச்சியான ஜனங்களாயிருக்கிறார்கள்; எதையும்செய்யாதவர்களாக இருக்கிறவர்கள் மிகவும் கவலையுள்ள ஜனங்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எந்த குறிக்கோளும் இல்லை.

நம் சொந்த குடும்பங்களுக்கே நாம் செய்யவிரும்பும் அனைத்தையும் செய்யமுடியாது, நம்முடைய சொந்தவிஷயத்திலே அடிக்கடி பாராட்டப்படுவதில் குறைவுபடுதல் நேரிடுகிறது. நம் உறவினர்களில் சிலர் போதுமானவற்றை ஒருபோதும் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு போதுமானவற்றை செய்ய நம்மால் ஒருபோதும் இயலாது. எனவே நாம்தெளிந்தபுத்தியின் ஆவியைப் பயன்படுத்தி யோசித்தபிறகு, என்ன செய்வது என்று முடிவெடுக்கவேண்டும். நாம் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் நுழைந்திருந்த சமயம், நமக்கு புதிய பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது உலகத்தில் செய்வதற்கான விசேஷித்த வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் எப்போதும் ஞாபகத்தில் கொள்வோமாக.

எவ்வகையான ஊழியம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இது கர்த்தருடைய தூதுவர்களுக்கான வேலையாகும். எங்கெல்லாம் கேட்கிற செவியும், உணர்ந்துகொள்ளும் கண்களும் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் சத்தியத்தை நாம் பிரசங்கிக்கவேண்டும். நம் போதகர் முன்னுரைத்தபடி, கேட்கிற காதுகளும் காண்பதற்குக் கண்களும் இல்லாதவர்கள் நம்மை பீறிப்போடுவார்கள்(மத்7:6). எனவே நாம் சத்தியத்திற்கான நல்ல நிருபங்களாக இருக்கிறவர்களுக்கும், அப்படி இல்லாதவர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைக்

கண்டறிவதில் தெளிந்த புத்தியின் ஆவியை பயன்படுத்தவேண்டும்.

ஆண்டவரே, எங்களுடைய எல்லா நேரத்தையும் உமக்காகவும் உம்முடைய சத்தியத்துக்காகவும் கொடுப்போம் என்ற போதகரிடத்தில் நாம் சொல்வோமாக. பின்பு அவர் பதிலுரையாக; ஆனால் நீங்கள் கவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்கும்படி செல்லும்போது, கிழிந்தஆடையையோ, அல்லது ஆடையின்றியோ செல்லக்கூடாது என்று பதிலளிப்பார். நீங்கள் தேவையானவற்றை பெற்றிருப்பது என்பது முறையானதாக இருக்கிறது. ஆனால் உங்களுக்காக முதலில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை பணத்தை சேர்க்க முயற்சித்து பெற்றபிறகே, இராஜஜியத்தின் செய்தியை அறிவிக்க செல்ல எண்ணக்கூடாது.

ஆண்டவரே, எங்கள் உடனாளிகளுக்கும் எங்கள் சொந்த குடும்பங்களுக்கும் எதையாவது செய்வதிலிருந்து இது எங்களை மன்னிக்குமா? என்று நாம் கேட்கலாம். நாம் நம் சொந்தக் குடும்பங்களை புறக்கணிக்கக் கூடாது. மாறாக அவர்கள் தேவைகளுக்கேற்ப அவர்களை கவனிக்கவேண்டும் என்று அவர் பதிலளிக்கிறார். ஆயினும் நம் அன்றாட நிகழ்வுகளை சிக்கனத்துடன் செய்ய வழிநடத்தப்படுகிறோம். நம் குடும்பம் அவர்கள் பங்கை செய்வதற்கு தவறினால், மேலும் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக சம்பாதிக்க போதுமான வயதும் திறமையும் இருந்தும், எந்தவித முயற்சிகளையும் எடுக்காமல் இருந்தால், பின்னர், நாம் அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை. அவர்கள் தங்கள் சொந்த பலத்தை பெற்றிருக்கிறபடியால், நம்முடைய உதவி அவர்களுக்கு தேவையில்லை. நாம் அவர்களுக்குத் தேவையான காரியங்களை மட்டும் செய்யவேண்டும். இது நம் ஆண்டவரின் சிந்தையாக இருக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

உக்கிராணக்காரராக நம்முடைய பொறுப்பு

நாம் எல்லாருக்கும் நன்மை செய்கிறவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்றபோதிலும், இதற்குமேலும், நம்முடைய விசேஷஊழியம், பிதாவின் பணியாகிய நம் கர்த்தரின் வேலையில் – சத்தியத்தை பகிர்ந்தளிப்பதில் நம்மைக் கொடுப்பதில் உள்ளது. நாம் அப்படிச் செய்யும்போது நாம் யாரிடம் தொடர்பில் இருக்கிறோமோ, அவர்களிடம் அன்பான வார்த்தையைப் பேசக்கூடும். நாம் பணம் உடையவர்களாக இருந்தால் அந்த வழியில் உதவலாம். ஆனாலும், நாம் உடைமையாகப் பெற்றிருப்பதில் ஒரு பணம்கூட நம்முடையதல்ல அல்லது ஒரு கணநேரமும் நம்முடையதல்ல என்பதை ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும். அவை எல்லாம் கர்த்தருக்குரியவை. பூமிக்குரிய விதத்தில் உண்மையான தேவைஇருக்கும்போது தவிர, நாம் அவற்றை ஆவிக்குரிய விதத்திலேயே செலவழிக்கவேண்டும். இந்த

உலகத்திற்குரிய விதத்தில் அதிகமாக செய்தாலும், இந்த உலகம் நம்மை உயர்வாகப் போற்றாது என்பது நிச்சயமாயிருக்கிறது. ஆனாலும் நாம் இந்த உலகத்திடமிருந்து நமக்கான பொறுப்பைப் பெறவில்லை.

கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஆவி இந்த உலகத்தில் மாபெரும் செல்வாக்கை பெற்றிருந்தது என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். இது உயர்குணமுடைய ஆத்துமாக்களின்மீது ஆழமான தாக்கத்தை பதித்திருக்கிறது. அவர்கள் அனாதை இல்லங்கள், பார்வையற்றோருக்கான மருத்துவமனைகள், குணமாகாதவருக்கான இல்லங்கள் இது போன்றவற்றை நிறுவ வழிவகுத்துள்ளது. இந்த நிறுவனங்கள் பொதுமக்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தங்களுக்குத் தாங்களே ஏற்பாடுசெய்ய இயலாதவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பது இன்று அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகவும், முறையானதாகவும் இருக்கிறது. இந்த உலகம் இந்த விஷயத்தை ஒரு வியாபாரக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து நிலைப்படுத்திக்கொள்வதன் காரணமாக, தேவனுடைய தூதுவராக நியமிக்கப்பட்ட கர்த்தருடைய ஜனங்கள், தனிப்பட்ட பொறுப்பிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். உடல்நலக்குறைவு உள்ளவர்களையும், முடமானவர்களையும் கவனிப்பது என்பது முறையான காரியமாக உள்ளது; ஆனால் நகரமும் மாநிலமும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், தனிப்பட்டவர்களின் பொறுப்பு பெரும்பாலும் அகற்றப்பட்டுள்ளது.

என்னுடைய உடல் நலமற்ற நண்பர்களை நானே கவனித்து, அவர்களை அதிக கட்டணமுள்ள நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பிவைப்பதற்கு விரும்புகிறேன் என கூறும் வசதிபடைத்தவரும் இருக்கிறார்களே. எவரேனும் இவ்வாறு செய்வார்களானால், அது அவர்களுடைய சொந்த விஷயம். அதே அவர்கள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள வீட்டில் வசிக்க தெரிவுசெய்வேன் என்றும் கூட சொல்லலாம். அதுவும் அவர்கள் சொந்த விஷயம். அவ்வாறு செய்ய அவர்களுக்கு உரிமை உள்ளது. மேலும் அவர்கள் தங்கள் மோட்டார் வாகனங்கள் மற்றும் சந்தோஷத்திற்காக தனிப்பட்ட உல்லாசப் படகுகள் போன்றவற்றைக்கூட உடையவராயிருக்கலாம். ஆனால் கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் இது வேறுபட்டதாயிருக்கிறது. அவர் பெற்றுள்ள அனைத்தும் கர்த்தரையே சார்ந்தது. எனவே அவர் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டநிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உலகத்தாரைப் போன்று அல்ல, அவர்கள் செய்வதெல்லாம் தேவனுக்காகவே இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவருடனான இவர்களது உறவு ஒரு குமாரனுடைய உறவுபோன்றது. “இப்போது நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்”

தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்

நம் ஆதாரவசனத்தில், நம் போதகர் தம்முடைய

சீஷர்கள் ஆளுகை செய்வதற்கு விரும்பக்கூடாது என்று அறிவுறுத்துகிறார். அவருடைய தாழ்மை மற்றும் ஊழியத்தின் ஆவியை யார் அதிகமாகக் கொண்டுள்ளனரோ அவர்களே தம் சீஷர்களாக இருக்கவேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார். எவரேனும் தன்னை உயர்த்தினால் அதற்கேற்றவாறு அவர்கள் அவரால் தாழ்வாக மதிப்பிடப்படுவர். “தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவனெவனும் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னை தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்”. உயர்த்தப்படுகிற அல்லது தாழ்த்தப்படுகிற அனுபவங்களை கர்த்தர் அனுப்புவார். சரியான கொள்கைகள் செயல்பாட்டில் இருப்பதை நாம் பார்த்து, நம்முடைய பாராட்டை காண்பிக்கவேண்டியது நமக்குரியது. யாரெல்லாம் கிறிஸ்துவின் ஆவியை பெருமளவில் வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கிறார்களோ, அவர்கள் நம்முடைய மதிப்பீட்டில் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். யாரெல்லாம் குறைவான அளவு கிறிஸ்துவின் ஆவியை உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தாழ்ந்தவர்களாக இருப்பார். இந்த குணலட்சணங்கள் நம்மால் அமைதியாக கவனிக்கப்படும்.

இந்த உலகம் இயங்குவதற்கான ஆதாரமாக சுயநலம் இருக்கிறது. இதுவே போர், கிளர்ச்சி, புரட்சி போன்றவற்றின் இரகசியமாக இருக்கிறது. ஒரு குழுவினரும் மற்றவர்களும் செல்வங்களை தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரவும், மற்றும் மதிப்பையும், ஆற்றல் அல்லது அதிகாரத்தையும் சுயநலமாகத் தேடுகின்றனர். கிறிஸ்தவர்களாக நாம் இருக்கும் ஆவியின் நிலையிலிருந்து, வித்தியாசத்தைக் காண்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நாம் சுபாவத்தின்படி “மற்றவர்களைப்போல கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இருந்தோம்” என்பதை ரூபகத்தில் கொள்ளவேண்டும். நாம் உடனடியாக மாறிவிடுவோம் என்று நம்மைநாமே கருதக்கூடாது. மாறாக சிந்தை மாற்றப்பட்டு, நாம் இன்னும் அதிகமாக கிறிஸ்துவின் சாயலில் வளரவேண்டியுள்ளது. மேலும் கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டிகளாக, நாம் மிகுந்த விருப்பத்துடன் கர்த்தருக்கு அளித்த ஊழியம், இந்த உலகத்தின் ஆவியின் வழக்கத்தினால் கொஞ்சம்குறைய பயனற்றுப்போகாதபடிக்கு விழிப்புடன் கவனிக்கவேண்டும்.

ஆயிரவருட அரசாட்சி ஒரு ஊழியம்

நம் ஆண்டவர் ஆட்சி செய்வதற்குரிய தன்னுடைய மாபெரும் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, வெறுமனே தன் சொந்த மகிமைக்காகவும், தன்னை பெருமைப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அதிகாரமாகக் கருதும், இந்த தற்கால ஆட்சியாளர்கள் கொண்டுள்ளதைப்போன்று அதே நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கமாட்டார். உண்மையிலேயே அவர் மாபெரும் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் உடையவராயிருப்பார். அதேசமயம், பரலோகப்பிதா என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறாரோ அதோடு இசைவாக இருக்கும்படியாக அது இருக்கும். மகிமையையும்

வல்லமையையும் வெளிப்படுத்துவது இந்த உலகத்தை நொறுக்குவதற்காக அல்ல, மாறாக அதை ஆசீர்வதிப்பதற்காகவும், உயர்த்துவதற்காகவுமே. இந்தப்பணி, உலகின் ஆட்சியாளர்களாக மனுக்குலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கான நோக்குடன் இருந்து, ஊழியத்தின் நிலைப்பாட்டின்படி நிறைவேற்றப்படும். இந்த மேசியாவின் இராஜ்ஜியமானது இந்த உலகம் தன்னைத்தானே பராமரித்துக்கொள்ள இயலும்போது முடிவடையும்.

இந்த வழிதான் ஆதியிலிருந்தே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்கிறோம். பரலோகப்பிதா மனிதனை பூமியின் இராஜாவாக உருவாக்கியிருந்தார். தேவன் மனிதனை மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டி அவருடைய கரத்தின் கிரியைகளின்மேல் அவனுக்கு அதிகாரம் தந்தார்(சங்8:5,6;எபி2:7). மனுக்குலத்தை எப்போதும் இருப்புக்கோலின்கீழ் வைத்திருப்பது அவருடைய நோக்கமல்ல. அந்தக்கோல் மனிதனின் உண்மையான வளர்ச்சிக்காக, அதாவது, இந்த சந்ததி பூமியின் இராஜாக்களாக அவர்களுடைய சிலாக்கியத்தின் முழு ஆசீர்வாதத்திற்கு கொண்டுசெல்ல இயலும் வளர்ச்சிக்கான தற்காலிக ஊழியமாகவே இருக்கும்.

கர்த்தருடைய இராஜ்ஜியம் இதுவரை நிறுவப்பட்ட மற்ற எந்த இராஜ்ஜியத்திலிருந்தும் மிகவும் வித்தியாசமானதாக இருக்கும் என நாம் காண்கிறோம். கிறிஸ்துவின் சாரீர் அங்கங்களாகிய நம்முடைய ஊழியம் அவர் செய்ததுபோலவே இருக்கும். நாம் இந்த மனுக்குலத்தை உயர்த்துவதில் அவருடன் பங்குகொள்வோம். “கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே, தம்முடைய கிருபையின் மகாமேன்மையான ஐசுவரியத்தை வருங்காலங்களில் (ages to come) விளங்கச்செய்வதற்காக, கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் நம்மை அவரோடேகூட எழுப்பி, உன்னதங்களில் அவரோடேகூட உட்காரவும்செய்தார் – எபே2:6,7.
